horas si adiunxeris decemb et novem horis, fiunt viginti quattuor horae: unus dies 797 integer in decemb et novem annis iuxta zodiaci iam solis et lunae regulam plenus et perfectus. Et ut certius intellegi possit, quae sit causa saltus lunaris: hunc vero citior quaedam et velocior hora suae incensionis generat; sicut et undecim dies epactarum annuis temporibus solent facere. Verbi gratia: si modo huius lunae Novembri mensis incensio sexta hora diei facta est, erit sequenti anno eiusdem lunae una hora et uno puncto et nona decima parte unius puncti incensio ante horam sextam, ita ut tota sexta hora et unus punctus quintae horae et nona decima pars unius puncti eiusdem horae anticipetur. Et sic decrescere solet per singulos annos usque in diem integrum, qui fit horarum viginti quattuor.

Haec vestrae excellentissime sapientiae^k, mi dulcissime David, in memoriam revocare curavi; non ignota ingerens, sed nota repetens ³ propter oportunitatem praesentis lunae, in qua ratio¹ saltus, ut videtur, maxime consideranda est. Licet non ignoremus aliter alios saltum^m conputare et inserere velle, tamen propter rationem paschalis ⁿ lunae, quae omnimodis inviolabilis et inmutabilis permanere debet, secundum antiqua sanctorum patrum instituta ^o et totius sanctae ecclesiae consuetudinem hic maxime ^p Novembrio mense notandus esse videtur ⁴.

Ego vero veteris inmemor proverbii: 'Non feres ligna in silvam' 5, has sub munusculi nomine litterulas in vestras transmisi divitias; memores vos esse sciens laudatae Luc. 21, 2.

viduae, quae aurato q templo duo addidit minuta, et illorum, qui pilos caprarum in Exod. 25, 4.
tabernaculi decorem adtulerant. Et dum omnibus estis benigni, omnium in vos
favores revocatis, et cunctis copiose vestra benefaciens pietas cunctorum vobis divitias
adtrahits; sicut apostolus ait: 'Qui seminat in benedictione, de benedictione metet 2. Cor. 9, 6.
vitam aeternam't.

127.

Leo III papa Coenulfo regi Merciorum respondet de archiepiscopatu Lichfeldensi, de pallio episcopis Londiniensibus non tribuendo, de Eadberto rege Cantuariorum, de mancusis 365 quotannis sedi Romanae mittendis.

797.

Cod. A 2 fol. 172-173*.

Edd. Wharton Anglia sacra I, 460, Haddan and Stubbs Councils III, 523—525, J 84, Gray 30 Birch Cartular. Saxon. I, 398—400, Jaffé Reg. 2494.

DOMINO EXCELLENTISSIMO FILIO COENULFO REGI MERCIORUM 8 SEU OMNIBUS DILECTISSIMIS EPISCOPIS ATQUE GLORIOSISSIMIS DUCIBUS LEO PAPA.

Inclite excellentie vestrae per harum transvectores litterarum, videlicet Bryne presbiterum et Cildas seu Ceolberht ministros vestros, recepimus apices 7; quos rele-

24*

a) adjunction T. c) hanc R, V. b) decim T, V. d) om. V. e) aptarum T; corr. in epact. B. f) una — puncto corr. Sickel pro unius horae et (qui add. V) unius puncti codd. g) VI R; sex B. h) unius T, B. i) decrescere corr. Sickel pro se crescere T, R, B. k) extollentissime sapienciae R. 1) lunae. In quadracia R. m) psaltum R. n) pascalis R. o) instatuta T; statuta R, V. p) maximae T. r) copiose (-sae V) vestrae B, V. q) curato B. 8) adtrait R. t) amen add. V.

^{40 127.} a) Lemma: Incipit epistola Leonis pape missa ad Coenulfum regem Myrciorum omnibusque dilectis episcopis atque ducibus A 2.

¹⁾ Beda de temporum ratione c. 42 (Opp. ed. Giles VI, 228): Dies namque XXIIII habet horas. E quibus cum XIX totidem annis circuli decennovenalis distribueris, remanent V. Has per IIII multiplica — quia videlicet hora quatuor punctis constat — fiunt XX. Da singulos singulis annis, et remanet unus. Hunc divide per XIX; et videbis, quod ad saltum lunae complendum . . . annuatim hora et punctus et nonadecima pars puncti unius adcrescit. 2) Beda l. l.: De — saltu verisimile apparet, quod eum citior, quam vulgo putatur, lunaris incensionis locus et hora procreet. 3) Cf. epp. 136. 145. 4) Beda l. l.: saltus non alibi aptius quam XII Calendarum Aprilium die videtur anno reddendus . . . Sed sunt, qui hoc nobis in luna Novembris mensis agendum magis autument. 5) Hor. Sat. I, 10, 34, cf. supra p. 70. 6) 796—819. 7) i. e. epistolam, quae legitur ap. Willelmum Malmesbiriensem Gest. regg. Angl. L. I § 88, Gray Birch Cartular. Saxon. I, 396—398.